

פרשת תרומה

"..מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי" (שמות כ"ה, ב').

נקודת המפגש בין נותן התרומה - המוותר מרצונו הטוב על ממונו, לבין לוקח התרומה המשקיע ממרצו למען אותה מטרה בדיוק, יוצרת שותפות הנשענת על: רצון הצדדים, מנהל תקין ואמון.
לפיכך:

- א. חשוב שתבטא את רצונו החפשי של התורם ולא תנתן כתוצאה מניצול או מניפולציה - "אשר ידבנו לבו..".
- ב. חובה שתהיה שקיפות מלאה מצד המתרים המפרט במדוייק, מה הם הצרכים - "וזאת התרומה אשר תקחו מאיתם - זהב וכסף ונחושת.. " (כ"ה, ג').
- ג. על המתרים להגדיר במדוייק את מטרת התרומה מראש - "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (ח').

(עיון בפרשת השבוע)

פרשת השבוע - שפרא אסולין

בשיעור חגיגי לכבוד בר המצווה של אליה

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.31	זמן תפילין / טלית	17.08	הדלקת נרות
9.06	סוף זמן ק"ש	17.15	מנחה א' 14.00 ב' 17.15
17.32 ← 17.29	שקיעה		ערבית ושיעור הרב
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
17.20	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.49	צאת הכוכבים	13.30, 12.30	מנחה
20.10	ערבית	17.35	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	18.03	צאת השבת

אחות תורנית - חגית קאופמן

ש ב ת
ש ל ו מ

המקדש – מקום פולחן מנומנטאלי או מקום אילוי השכינה?

המעבר מפרשת משפטים לתרומה הוא מעבר חד. מעיסוק בסיום מתן תורה, אנו עוברים לעניינים טכניים העוסקים במשכן ובמקדש. השאלה המתבקשת היא מה הקשר בין מעמד מתן תורה למקדש?

לכאורה, ברור שיש קשר. המקום המקודש ביותר במקדש הינו ארון הקודש - מקום לוחות הברית, אותם קיבלנו במתן תורה. אך מתעוררת קושיה אחרת, מדוע המקדש עצמו לא מוזכר כלל במתן התורה, מדוע אין דיבר שמצווה על בניית המקדש?

היו שטענו שהסיבה שהמקדש לא הוזכר בעשרת הדיברות היא משום שהוא מתפקד כויתור כלשהו לצרכים הפולחניים, הפאגאניים, שחשיבותו משנית. שהרי עיקר התורה עיסוקה ביסודות מוסריים והמקדש הינו מקום פולחני בלבד.

הוכחה מסוימת לכך ניסו להביא מהכתוב ב"מורה נבוכים":

"הדרך המפורסמת בעולם כולו, שהסכינו אליה באותם ימים, והפולחן הכללי שגדלנו עמו, לא היה אלא להקריב מיני בעלי-חיים באותם מקדשים שהציבו בהן הצורות, ולהשתחוות להן, ולהקטיר קטורת... לא הצריכו חוכמתו יתעלה ועורמת-חסדו, הנראית בבירור בכל מה שברא, שיצווה עלינו לדחות את מיני דרכי פולחן אלה, לעזוב אותם ולבטלם, כי זה היה באותם ימים דבר שאין להעלות על הדעת לקבלו בהתאם לטבע האדם... (מורה נבוכים, חלק שלישי - פרק ל"ב)

הרמב"ם מסביר שבשל ההרגל וההבנה של צרכי הפולחן של עם ישראל בתקופה ההיא, דרך הפולחן המתבקשת והאפשרית היא הקרבן, לא היה ניתן לבטל בפתאומיות את הדרך שבה התרגלו כולם שהאנושות פונה לבורא עולם (או לאילים שונים). דבר זה "לא היה ניתן להעלות על הדעת", כדברי הרמב"ם. אגב, רבים מביאים מכאן טענה שכביכול הרמב"ם גורס שגם לא יוקרבו יותר קרבנות בעתיד, אך טענה זו לא מתקבלת בשל שתי סיבות עיקריות:

- א. **אברהם בן הרמב"ם** בתגובותיו להתקפות על "מורה נבוכים", כשנשאל האם דעתו של הרמב"ם היא לביטול הקרבנות, ענה: "שמא טען שזו הסיבה ואין בלתי?" כלומר, בנו מסביר שהרמב"ם ציין זאת כאחת הסיבות הפרגמטיות לציווי על הקרבנות, אך מעולם לא טען שיבטלום.
- ב. הרמב"ם, במשנה תורה, **בספר העבודה**, (בעיקר, אך כמובן שהוא מתייחס לקרבנות גם בספרים אחרים) מלמד אותנו את כל ההלכות העוסקות בקרבנות ובמקדש, ולא רומז אפילו שיתכן שמהו מכך יבוטל, להיפך.

בשל כך אני נדרש לחפש משמעות עמוקה יותר למהותו של המקדש, ולא ניתן להסתפק בהסבר השטחי על החולשה האינטלקטואלית של האנושות וחוסר היכולת שלה לבטא עבודת ה' בצורה שונה, בזמן ההוא.

לעומת כל זאת, הרמב"ן מפרש שמעמד הר סיני, גילוי השכינה שבו ישראל קיבלו את התורה, אינו מעמד חד פעמי אלא המקדש הוא המקום שמנציח לדורות את מתן התורה. לכן, מקום השכינה לפני כן הוא אוהל משה, השכינה עוברת למשכן, ולבסוף למקדש. בניין המקדש בעצמו חסר משמעות ללא התוכן הכי חשוב שלו, שהוא **ההמשכיות הנצחית** של מעמד הר סיני.

כלומר, היה גילוי שכינה על הר סיני(מתן תורה) אך הר סיני נשאר במקומו ובני ישראל ממשיכים במסעם. מעמד גילוי השכינה נדרש להתהלך עם האומה ולהמשיך במוסד קבוע שמתבטא דרך הקרשים, האבנים והזהב.

לחיזוק טענה זו, ניתן לראות הקבלה מעניינת למדי בין מעמד הר סיני למקדש(משכן):

במעמד הר סיני היה קודש קדשים: היכן שהייתה האש, הענן והערפל. לאחר מכן, תחום שעד אליו מגיע אהרון, תחום שעד אליו מגיעים הכהנים, ותחום שעד אליו מגיעים ישראל. הכל מסודר סביב להר סיני בצורה דומה למדי למה שעתיד להיות מחנה ישראל שמסודר סביב המשכן.

לכן, אין כלל עניין להזכיר את המקדש בתור פרט אחד בעשרת הדברות, שהרי הוא הוא מהות העניין, **המקדש בעצמו הוא מעמד הר סיני לדורות.**

אליאב אולדברג

מתנות לאביונים – פורים תשצ"ד

"מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים מלהרבות בסעודתו ובשלוח מנות לרעיו, שאין שם שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים, שהמשמח לב האומללים האלו דומה לשכינה שנאמר (ישעיהו נ"ז) 'להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים'" (רמב"ם, הלכות מגילה ב, יז)

השנה, כבשנים עברו, לקראת חג הפורים הבעל"ט נתאגד יחד ונקיים את מצוות 'מתנות לאביונים' בקהילתנו בצורה הראויה. עיקרה של מצווה הוא לתת שתי מתנות לשני אביונים ביום הפורים (כך דייקו חז"ל מלשון הפסוק במגילת אסתר ט, כב: '... וּמִתְּנוֹת לְאֲבִיוֹנִים'. 'מתנות' – בלשון רבים, וכן 'אביונים') על מנת שיוכלו גם הם להנות ולשמח בחג, ולקיים את מצוות סעודת הפורים כהלכתה.

כסף הניתן בקופת הצדקה בחג הפורים, ומחולק לנזקקים לאחר החג – פספס את ייעודו. לכן, נתחיל לאסוף את הכסף בהקדם, על מנת שהכסף יהיה בידינו בצורה מרוכזת, לפני פורים. בכסף שייאסף נקנה מוצרי מזון שונים, ונארוז אותם בצוותא, הורים וילדים, כסלי מזון. כך נוכל להרגיש שותפים מלאים בעשיית המצווה עצמה, ולא להסתפק רק במתן הכסף. את סלי המזון נחלק למשפחות נזקקות ביום הפורים עצמו בשיתוף עם פעילי 'חסד אמיתי' וכל אשר ידבנו ליבו.

חג פורים בקיבוץ הוא חג רווי אירועים ופעילויות. עם כל זאת ראוי ונכון שבאמצעות מצוות מתנות לאביונים יורחבו מעגלי שמחת החג הקהילתיים וישפיעו על מעגלים רחבים יותר, ובעז"ה תתעצם השמחה גם אצלנו – הנותנים, כדברי שלמה במשלי (יח, טז): "מִתֵּן אֶדָם - יִרְחֵיב לוֹ".

את התרומות ניתן להעביר לידי הרב ארי. כמובן, שאפשר לחייב את מספר התקציב עם הפתקים הירוקים של ועדת צדקה. סכומי הכסף שייאספו בקופה במהלך חג הפורים נוסף לתרומות שיחולקו לקראת חג הפסח. הודעה על הכנת סלי המזון וחלוקתם תבוא בהמשך.

ועדת צדקה והרב ארי

ביום חמישי - יצאה קבוצה מילדי כיתה ט' לסמינר שנערך במבנה ישיבת הקיבוץ הדתי שבעין צורים, בנושא: "עושים - שלום". במהלך סוף השבוע נפגשו התלמידים עם בני גילם מקיבוצים אחרים, ונהנו מדיונים בקבוצות קטנות וגדולות בנושאים הקשורים בשלום על כל היבטיו והרצאות מעניינות. היה זה סוף שבוע חברתי ומגבש, בו ניתנה ליכל הנערים הזדמנות להביע את דעותיהם ומחשבותיהם מול קהל המדבר בשפתם. תודה למארגנים מטעם הקיבוץ הדתי, שמילאו את ילדינו באנרגיות חיוביות ובטחון עצמי. כמה מהם, מעמיקים במיוחד, עוד המשיכו בדיונים לאחר השבת.

גם לומדי התורה בקיבוץ הלכו מחיל אל חיל. מתמידי ה-'עמוד היומי' שמועבר בקביעות ללמעלה ממניין לומדים על ידי הרב ארי ומחליפיו הראויים בשעת הצורך, סיימו את 'מסכת שבת' ועברו מייד למסכת 'חגיגה'. החבורה חגגה זאת הלכה למעשה בסעודה, בה הוצעה תקרובת נאה שהוכנה על ידי משפחות המשתתפים, וכללה מאפים, מרקיס ואף - פיצות עם 'תוספות יום-טוב'..

שיעורו של הרב שמואל דביר שהגיע במיוחד מבית מוריה, בנושא תפעול המטבח המודרני בשבת, זיכה את המתמידים בתובנות הלכתיות חדשות בתחום הקרוב לכולנו, ולא מכיוונו של מאסטר שף..

ביום ששי - בבוקר יצאה קבוצת חברים לשבת שאורגנה על ידי הקיבוץ הדתי בעיר מעלות. קודם ההגעה לבית המלון הנקרא בשם "שיר המעלות", ביקרו החברים במעמקים באולמות האבריים שבמצודה ההוספליטרית בעכו העתיקה, וחשפו את סודותיה הכפולים של העיר זו שמתחת לאדמה וזו שמעליה. בזמן הבריטים שמש המבצר כבית הכלא המרכזי בצפון הארץ בו נכלאו מאות מחברי המחתרות. ממרומי הקומה הששית של בית המלון ניתן היה להשקיף על הגליל העליון, שפלת החוף - בין עכו לנהריה, אזור תפן והעיר פקיעין שמתחת ולהנות מנוף מקסים בלילה וביום. במהלך השבת שמעו החברים סיפורים מגוונים ומרתקים מפי הוותיקים הייקים של טירת צבי ואמנון שפירא שחידד את ההבדל בין הוותיקים לנחלאים. יוחנן בן יעקב תאר את השפעתם של ה"שמוצניקים" על וותיקי כפר עציון בעבר ואמנון שפירא הדגיש את המגמה כיום, בה תלמידים חילוניים באוניברסיטת בר אילן מתעניינים באורח החיים הדתי. נחמיה רפל העלה בשם אביו את ההשערה: שלו היו וותיקי כפר עציון אשר נפלו במלחמת השחרור בינינו היום, אפיו של הקיבוץ הדתי היה שונה לגמרי היות והיו בעלי אופי חסידי. אחד מרבני ישיבת מעלות, הבוס לשעבר של קרן וערן גינזברג, סיפר על ביקורו של האפיפיור בבית הספר היהודי במינכן. הוא נעזר אז בערן להכנת המזון הכשר לכבודו של הכס הקדוש... כדאי לזכור פרט חשוב זה! דיווחה כתבתנו לאירוח בצפון - חייצה יקותיאל.

בשבת - שמענו שיעור בפרשת השבוע, יוצא דופן, מפיו של דניאל פואה. דניאל עסק בפרשנות המקרא בהיבט שונה המתייחס לחלוקת הפרשות כפי שנערכה בצורתה המקורית בלבד, השונה מהחלוקה אליה אנו מורגלים - פרקים, פסוקים או פרשות השבוע. בצורה זו ניתן להסביר שאלות המתעוררות בהקשר הכולל: האם מדובר בנושא חדש-פרשה 'פתוחה', או בתת נושא - פרשה 'סתומה', ואף הדגים זאת בזריזות. היה זה שיעור מקורי - תרתי משמע! בו נעזרנו בחומש ערוך מחדש, אותו הוציא דניאל, הכולל את קריאת התורה וההפטרות באופן מאיר עיניים, בהיר למשתמש עם סימנים מיוחדים בולטים לעין, ובעיקר - נאמן למקור.

ביום ראשון - א' דר"ח, נכנס 'אדר' בשעה טובה.. בארוחת הבוקר זכינו לבר-לחמים טריים, פריכים ובריאים, ששימחו את לבנו. סעדנו על מפות לבנות, שולחנות מקושטים ונכנסנו לאווירה בעזרתו של יעקב פרידמן שהקפיד להציג בכל ארוחה פנים חדשות ולהשמיע מוסיקה חסידית. תודה לכל העוסקים במלאכה!

בחדר האוכל השמאלי, הוצגו כרזות מהעבר, המזמינות את הציבור להפשיל שרוולים לקראת מסיבת פורים. המעיין בהן, יכול לחוש את רוח התקופה ולהתבשם מרוח הנעורים, דיבוק החברים ומעידן התמימות שחלף ועבר. באחת מהכרזות מופיעה קריקטורה בה מספר חברים שלא טרחו להתחפש עומדים מהצד ומקטרים שהשנה המסיבה לא משהו.. מוסר ההשכל ברור: רוצים ליהנות- קחו חלק בחוויה ואל תעמדו מהצד- תובנה חשובה לחיים!

ביום שני- הודיע במפתיע האפיפיור בנדיקטוס ה-16 על פרישתו. הסיבה-תשיות.. זוכרים את הסעודה (..האחרונה) שהכין לו ערן במינכן לפני שתש כוחו?

רק שלא נפתח מחדש את העימות מול מיליארד קתולים הממתינים עד שייצא עשן לבן. לכבוד המאורע המיוחד, שלח צפריר ברזלי, מאמר מלומד בנושא. צפריר, בנם של רחל ובניה, הוא דוקטורנט להסטוריה של ימי הביניים, באוניברסיטת "קולומביה" בניו יורק. המאמר מפורסם בהמשך העלון. בינתיים רוחשות השמועות על עברו הבעייתי של יוזף-אלויס-רצינגר ואי הסדרים בזמן כהונתו, אשר ביחס אליהם מוסד הרבנות מאיר כמגדלור לטוהר המידות. מסתבר שיש צדיקים גדולים יותר מהאפיפיור..

יורט קימלמן

צבור מנהלי הצנפיט והחבריט!

מזה זמן נעשות עסקאות רכישה ומכירה של כלי רכב דו גלגליים השייכים לקבוץ מול סוחר בשם "רותם". מתברר שהדברים לא מתואמים עם בעלי התפקידים שבאחריותם הנושא ובמיוחד בכל מה שנוגע לצד החוזי, העברות בעלות, והחשוב ביותר – **ביטוח**.

כתוצאה מכך התגלו מקרים בהם נסעו חברים במשך חודשים על כלים שאינם בבעלות סעד ומבלי שיבטחו בביטוח חובה.

ברור שהעניין חושף את סעד לסיכונים משמעותיים שתוצאותיהם עלולות להיות כבדות.

לאור זאת מתבקשים בעלי תפקידים / ענפים שברשותם רכב כזה, או שאושר להם לקנות רכב מסוג זה, שלא לבצע כל עסקה עם הסוחר הנ"ל עד שנסדיר את ההתנהלות מולו וניידע את הציבור על ביטול ההנחיה.

בכל מקרה יש לערב בעסקאות מסוג זה את הגזבר והאחראי על הביטוח לפני סגירתן.

במרכה

מוטי מנדלס - אגבר סצ?

נר זיכרון-

(תשס"ד)

ט' אדר (ב') - יום פטירתו של חברנו יהודה ברי"ט ז"ל

ארה"ל'ה דביר מספר על "ילדי טהרן"

בארות יצחק ציינה שבעים שנה להנחת אבן הפינה בשממה האין-סופית של אותם ימים בשערי עזה. הטכס נערך בסמוך למגדל המים המיתולוגי שליד נחל-עוז וקדם לו יום-עיון בעלומים. בתוך כך אהרליה דביר סיפר על עלייתם של ילדי טהרן והגעתו לבארות-יצחק. נציין גם שהשבוע מלאו שבעים שנה לעלייתו לארץ. וכך הוא מספר:

ילדי טהרן הוא סיפורם של קרוב לאלף ילדים שנסו על נפשם יחד עם הוריהם מאימת הצורך הנאצי. לאחר כשלוש שנות נדודים הגענו ל"פלשתינה" (א"י) כאשר תקופה משמעותית בתוכה היינו בטהרן, ומכאן הכינוי "ילדי טהרן".

ב-1939 פלשו הגרמנים לפולין ומנגד הרוסים פלשו אף הם ופולין נחצתה לשניים. בעקבות כך נחתם הסכם הקרוי "ריבנטרופ-מולוטוב" בין הגרמנים והרוסים על חציית פולין. במציאות זו החלה מנוסה של יהודים לצד הרוסי מתוך ידיעה על מה שיעוללו להם הגרמנים.

מאחר שהצטברו פליטים רבים בצד הרוסי, החליטו הרוסים להגלות אותנו לסיביר ולתת לנו חינוך "מחודש" כהגדרתם. הנסיעה לסיביר נמשכה כשלושה שבועות. גרנו שם בצריפים ארוכים ורק שמיכות דקות הפרידו בין משפחה למשפחה. עיקר העיסוק של הגברים היה חטיבת עצים, כדי להביא לחם לבני המשפחה. השחייה בסיביר נמשכה כשנה, וכולם קיוו שלא יצטרכו לשהות שם חורף נוסף. הטמפרטורות ירדו עד לארבעים מתחת לאפס, התנאים היו מאוד קשים עקב הקור, הרעב והמחלות, אולם רובנו שרדנו. למעשה היה זה מבחן עליון ליכולת ההישרדות.

בשלב מסוים הפרו הגרמנים את ההסכם ופלשו לרוסיה. בצר לרוסים הוחלט על הקמת צבא בפיקודו של הגנרל הפולני אנדרס, שיילחם כנגד הגרמנים. לצורך זה נחתם הסכם בין שיקורסקי, ראש הממשלה הגולה של פולין, לבין סטלין. למרבה האירוניה, דווקא הפלישה הגרמנית לרוסיה היא זו שהביאה לחילוצנו מסיביר.

ההתארגנות של הצבא היתה באוזבקיסטן ועל כן היתה נהירה של הגולים לאותו כיוון. משפחתי מנתה ארבע נפשות – הורים, אחות ואני. למרבה הצער, דווקא שם בסמרקנד בתנאים אקלימיים סבירים נפטרו אמי בת השלושים ושתיים ואחותי בת השמונה ממחלות, בגלל התנאים הסניטריים הירודים. בשלב זה התגייס אבי לצבא ואני נשלחתי לטהרן, שם הוקם "מחנה יתומים" (כך הוא הוגדר). בעת הפרידה הלכנו, אבי ואני, כל אחד מאתנו – אל הבלתי נודע. למעשה לא ידענו מה יעלה בגורלנו.

הנדידה לטהרן היתה כרוכה בנסיעה אל הים הכספי, ומשם הפלגנו באוניות מזדמנות לאיראן, לחוף הנמל "פחלוי", שם נאספנו, צמאים, רעבים, קודחים, ועטופים בכינים – למחנה היתומים הסמוך לעיר טהרן. במחנה בטהרן הפיחו בנו קצת רוח חיים והשיבו לנו את האמון בבני האדם. שם גם נוצר קשר עם הארץ ולכן הגיעו שליחים בודדים שתפקידם היה בין השאר לשחרר ילדים שנמסרו למוסדות נוצריים באוזבקיסטן.

באותו פרק זמן נעשו מאמצים כבירים להעלות אותנו לארץ. אחד הרעיונות היה להעביר אותנו דרך עיראק וירדן בנסיעה יבשתית. תוכנית זו ירדה מהפרק בגלל התנגדות העיראקים. כיוון נוסף היה להטיס אותנו במטוסים של בנות הברית, וגם כיוון זה ירד מהפרק כי המטוסים היו דרושים למלחמה.

עקב כך נולד הרעיון להעבירנו דרך המפרץ הפרסי ומשם בשיט לקראצ'י – בהודו, ומשם, לאחר התארגנות שנמשכה כחודש, עלינו על אוניה נוספת שהשיטה אותנו דרך הים הערבי לעדן שהיתה בשליטה בריטית, ומעדן המשכנו בשיט דרך תעלת סואץ לפורט-סעיד, וכעבור יום ולאחר פגישה עם אנשי סולל-בונה שחיכו לנו שם, עלינו

לרכבת שהסיעה אותנו לארץ. תחנה ראשונה היתה רחובות, שם חיכו לנו כל ילדי בתי הספר של המושבה שהמטירו עלינו מטר של תפוזים וממתקים.

לאחר קבלת-הפנים המיוחדת ברחובות המשיכה הרכבת למחנה הפליטים בעתלית.

למחרת קיבלנו את הסרטיפיקטים ואני נשלחתי למוסד שנקרא בית התינוקות של ויצ"ו בירושלים, ולאחר מכן על פי החלטתה של הנרייטה סאלד, נשלחתי למוסד "בית הילד" בפרדס-חנה, שהיה סמוך למקום ההתארגנות של בארות-יצחק לקראת העלייה למקום הקבע שלה. בארות יצחק היתה סמוכה לפרדס-חנה במקום שנקרא "רמת השומרון". אני ועוד שלושה ילדי טהרן נשלחנו לבארות-יצחק, ישר לכיתה א', ושם אומצתי ע"י משפחת סלומון. שם, על-פי תחושותיי, החלה ילדותי. לאחר מכן עזבנו את רמת-השומרון ועלינו לבארות-יצחק שבנגב.

ידעתי שאמי ואחותי נפטרו, אבל לא ידעתי מה עלה בגורלו של אבא. חמש שנים לאחר פרידתנו הגיע המכתב המיוחל. באותו זמן הוא היה בפולין והשנה היא – 1947. זה היה אות חיים ראשון מאבא. לאחר מכן הגיע רצף של מכתבים, שתוכנם היה כמעט אך ורק בשאלות עלי. הופתעתי לקבל מכתב אחד מחיפה. המכתבים שהגיעו לאחר מכן הגיעו מקפריסין. מכאן היסקתי שהוא הגיע באונית מעפילים לחיפה ומשם הוא נשלח ע"י הבריטים לקפריסין.

החלה מלחמת השחרור, ואנחנו, כילדים בבארות יצחק נדדנו עם כל האוכלוסייה הבלתי לוחמת למספר רב של מקומות – לדורות, לבית-הספר תלפיות שבתל-אביב, לנחלת-יהודה בראשון-לציון ולבסוף – לווילהלמה. בראשון לציון הפתיע אותי אבי בבואו. אף-על-פי שכשנפרדנו הייתי בן ארבע וחלפו להן שבע שנים מאז – הכרנו מיידית אחד את השני, ללא הכנה מוקדמת. בעקבות מצבה של משפחתי – לא ניתן היה לבנות אותה מחדש, ולכן נשארתי בבארות-יצחק.

החיים בבארות-יצחק היו מאוד יפים, חמים ומתחשבים ביכולתם הלימודית של ילדי טהרן. את החינוך היסודי קיבלנו בבארות-יצחק תוך כדי נדודים. בהגיע העת עברנו לתיכון ביבנה. שם לא מצאתי את מקומי.. עקב כך העבירו אותי לחברת הנוער בסעד, וההמשך ידוע..

ילדי טהרן

(נתן אלטרמן)

גם אחרי שירבו הם שנים ויזקינו,

גם אחר שהזמן ישנה תארם

ויעטרם קרחות וזקנים שילבינו,

ייקראו הם עדיין ילדי טהרן...

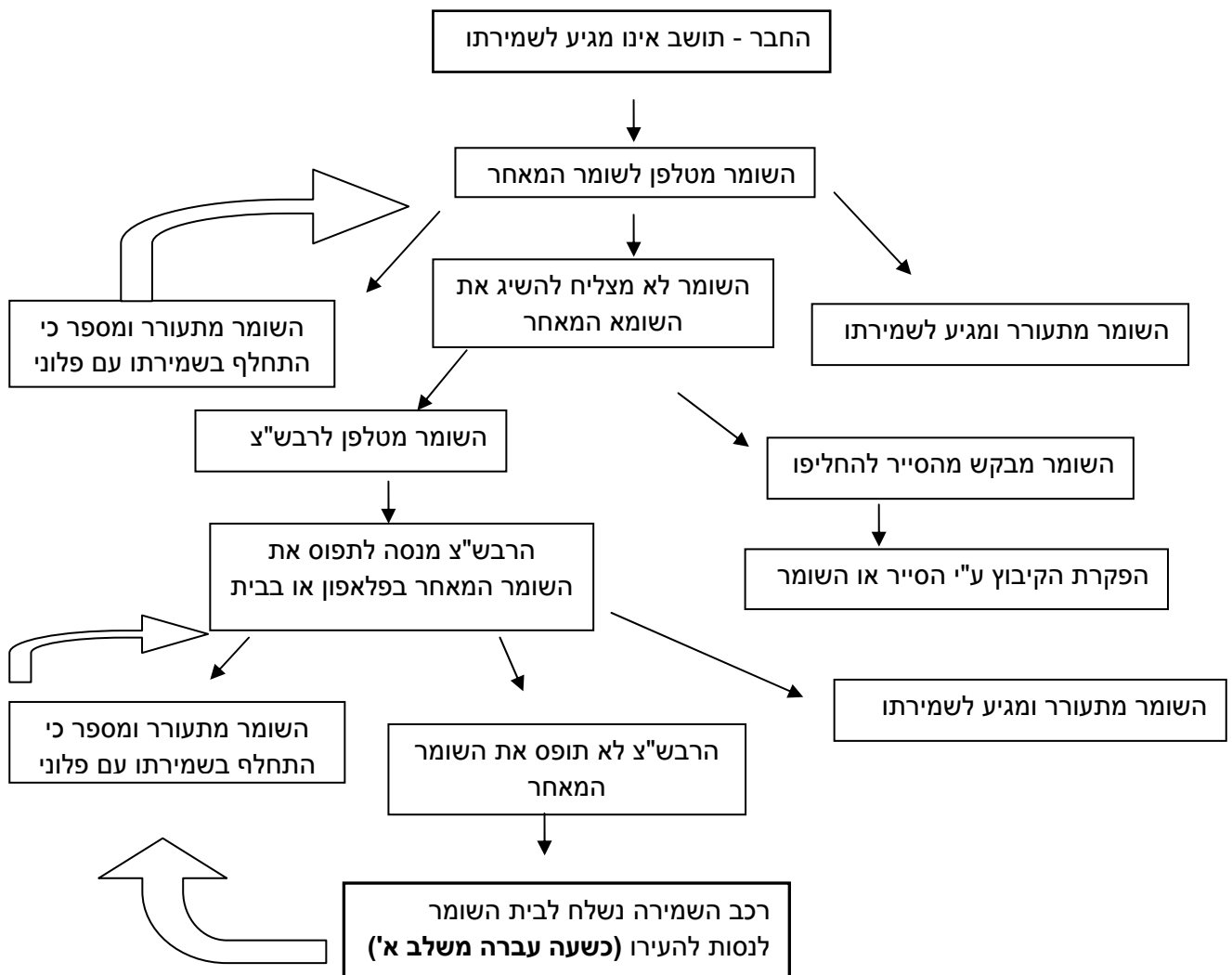
ראינה: חיי'ה יקותיאל

"ואהבת לרעך כאוהבך.."

לאור פניות רבות מציבור השומרים בשבועות האחרונים ברצוני להעלות מספר נקודות. ראשית, אני רוצה להודות לכל השומרים הנותנים את מיטב שעות השינה שלהם על מנת לשמור על קיבוצנו. אין ספק כי שמירות בשעות הלילה מאתגרות ומתישות ואין לראות בשמירה זו כנושא מובן מאליו.

השמירה על קיבוצנו נחלקת לארבעה חלקים: 1. שומר מחברת השמירה "מוקד מטרה" הנמצא בשער הקיבוץ בשעות היום. 2. תושבי הקיבוץ השומרים החל משעות אחר הצהריים ועד הבוקר. 3. שומר חברת "מוקד מטרה" המסייר (ברכב) בקיבוץ בשעות הלילה. 4. תושבי הקיבוץ ומתנדבי השומר החדש המסיירים (ברכבים) בקיבוץ ובשדותיו בשבתות וחגים. זוהי הזדמנות להודות לכל מי שאירח/יארח את מתנדבי השומר החדש לסעודות השבת. בזכותכם אנו מקבלים שומרים עם בטן מלאה ותחושת שייכות.

ברצוני להעלות בפורום זה נושא חשוב ביותר. קיימת תופעה (כן, זה כבר בגדר תופעה) של איחורים ובלבולים בשמירות. אנו נתקלים רבות בתושבים ששוכחים את שמירתם, מחליפים שמירה ללא שינוי הרישום וכדומה. לשם הבנה, אציג את השתלשלות אי הגעה לשמירה. בצורה הברורה ביותר לעין – תרשים זרימה.

כפי שאתם רואים, התהליך מסובך ויוצר בלגן רב ופגיעה ישירה בביטחוננו. לכן, יש לוודא כי בעת החלפת שמירה מעדכנים את רשימת השמירה (בחד"א ובבוטקה) ולמצוא דרך בה לא תישכח שמירתכם. מעבר לכך, נשקלת האפשרות כי תושב המאחר לשמירתו יקבל קנס. בטוח אני כי כל אחד השומר בשעות הלילה מודע לתסכול הרב המצטבר עם כל דקה שחולפת מסיום המשמרת כאשר לא הגיע החילוף המיוחל.

חברים, "מה ששנא עליך אל תעשה לחברך".

בברכת חלומות נצימים מסיימים שמירה – יואב פנקף

וצוץ צף – מחזוריט והפרדות

בחלוף כשבועיים מאז הוחל אצלנו בהפרדת פסולת רטובה מפסולת יבשה, ברצוני להדגיש מספר נקודות.

ראשית, ניתן לציין כי האוכלוסין בסעד נענים לאתגר ההפרדה ופועלים בהתאם להנחיות.

יחד עם זאת נתקלתי במספר מקרים של זריקת חומרי אריזה לפח החום שנועד לפסולת הרטובה, דהיינו שאריות מזון.

יש להפנים שמטרת ההפרדה היא בראש ובראשונה להוריד מנפח הזבל ההולך להטמנה, לכן, כל שארית שהיא בבחינת זבל מתכלה, יופרד מזבל שאינו מתכלה, יקבל טיפול שונה שיזרוז את תהליך התכלותו, ובכך יואט קצב הצטברות הזבל במדינה.

מכאן עולה שיש חשיבות עליונה להפרדה נכונה בין סוגי הזבל השונים.

למי שמתלבט: יש מדבקות עם הנחיות ברורות למדי על הפחים החומים והירוקים. דבר אחד אציין:

טיטולים אינם פסולת רטובה !

הקפידו למען איכות הסביבה הפרטית שלנו, על סגירת שקיות הפלסטיק בהן ריכזתם את הפסולת הרטובה טרם זריקתה לפח החום.

ועתה עוד מספר בקשות שיהפכו את שיגרת עבודתי בתחום הנקיון לקלה יותר:

1. בקבוקים שמניחים בארגזי מחזור – יש לדאוג שיהיו ריקים מנוזלים ושאר מרעין בישין.

2. נא לא לשים בתוך שקיות פלסטיק את הבקבוקים בארגז המחזור.

3. מי שמרגיש שהוא נמנע מבל תשחית ולכן זורק לארגז הבקבוקים לחם, ידע שגם שם הלחם נזרק. נא לתת אותו לבעלי חיים, או להשליכו לפח החום.

4. סוללות יש להביא לסל לאיסוף סוללות, המצוי במתחם חדר אוכל בלובי התחתון ליד הטלפונים הציבוריים.

בברכת חברים ובתקווה לעולם נקי יותר

אפי סימון

**שינויים במרפאת
מכבי-סעד**

לקהילת סעד, שלום !

כידוע, (למי שמתמצא...) חגית קאופמן עובדת בשנה האחרונה בחצי משרה כמנהלת מרפאת בריאות האישה של מכבי בנתיבות. לאחרונה התקבלה חגית לתפקיד מנהלת הסיעוד במרפאת מכבי בנתיבות, בנוסף לעבודתה במרפאת בריאות האישה.

משמעות הדבר: חגית, אשר ניהלה את מרפאת מכבי סעד במשך תקופה ארוכה, עוזבת את מרפאתנו ותעבוד במשרה מלאה בנתיבות. חגית השקיעה הרבה במרפאתנו. בנוסף לטיפול הרפואי המסור, נהלים רבים הוכנסו והוטמעו ביוזמתה ובזכותה, ומרפאת מכבי-סעד זכתה שוב ושוב לציונים מעולים במבדקים התקופתיים של מכבי. עם כל הצער שבפרידה, אנו מאחלים לחגית הצלחה רבה בדרכה החדשה.

דורית רידר, כיום אחות אחראית, נשארת למעשה אחות יחידה במרפאה. יערי, האחות שהשתלמה אצלנו לקראת כניסה לאחר חופשת לידה, לא תגיע אלינו בתקופה הקרובה מסיבות אישיות, בלתי צפויות.

לפי "מכבי" – אחות אחת במשרה מלאה אמורה לענות על צרכי אוכלוסיה בגודל ובגיל של סעד, אולם לאורך השנים הוספנו מכספי הקהילה משרה/משרות נוספות/ע"מ לשפר את השרות. על מנת לייעל את העבודה במצב של כוח אדם מצומצם מכפי שאנו רגילים, מרפאת "טיפת חלב" תעבור לידי אחות אחרת מטעם מכבי, שתגיע לסעד מדי שבועיים בימי רביעי. התור ייקבע אצל חוה, כרגיל.

איך אנחנו כציבור יכולים לייעל ולהתייעל ?

א. ע"י הקפדה על קביעת תור לאחות – גם ללקיחת תרופות או מסירת בדיקה.

ב. ע"י עמידה בזמנים שנקבעו לתור לאחות. (מי שמאחר – מוותר...)

ג. חשוב ! אם לדעתך ברור שעליך או על ילדך לראות רופא, (כאב אוזניים חריף, חום גבוה,

וכו') אין צורך להגיע קודם לאחות – אלא רצוי **לקבוע מיד תור לרופא** (דרך אתר מכבי באינטרנט, למי שיש,

או בטלפון 24 שעות ביממה למכבי ללא הפסקה, בסלולרי 3555* או בטלפון קווי למספר חינוס -700-50-1

(5353)

נעשה כל מאמץ להשאיר את ימי הקבלה כפי שהם. מדי פעם יתכן והמרפאה לא תפתח לקבלת אחות, ועל כך נודיע מראש. לחגית, תודה מקרב לב בשם הציבור כולו, על השקעתך וטיפולך המסור והמקצועי לאורך השנים. אנו מאחלים לך הצלחה רבה בתפקיד החדש !

לדורית, האחות האחראית, כולנו מאחלים הצלחה בתפקיד החדש, ונעשה כל מאמץ להישאר בריאים בע"ה.

שרה פולק

כמה מחשבות על התפטרותו של האפיפיור

השבוע נתבשרנו על פרישתו של האפיפיור הנוכחי, בנדיקטוס ה-16, מתפקידו. הפרישה הובילה לגל של כתבות עיתונאיות שסיכמו את כהונתו של האפיפיור, ביקרו את מדיניותו השמרנית במגוון נושאים (בכלל זה, יחסו ליהדות) וסקרו את המחלפים האפשריים.

אלא שדיונים אלו משכו את תשומת הלב הציבורית הרחק מהעובדה שעצם התפטרותו של האפיפיור הוא מאורע יוצא דופן, כמעט חסר תקדים מבחינה היסטורית. מוסד האפיפיורות הוא הותיק ביותר מבין המוסדות הקיימים בחברה האירופאית, ושוורשיו נעוצים בהתפתחויות שחלו במאות הרביעית והחמישית לספירה.

במאה ה-11 חלה רפורמה חשובה באפיפיורות, ומרבית הנהלים והמסורות המלוות את המוסד עד ימינו נוצרו בתקופה זו, ובכלל זה מסורת בחירת האפיפיור. על פי מסורת זו, הבחירה מבוצעת על ידי אנשי החצר האפיפיורית, המכונים קרדינלים, והנבחר מכהן כאפיפיור עד יום מותו. הבוחרים הם כמובן בשר ודם, אך המסורת הנוצרית מתבססת על הרעיון שבחירתם מבטאת את בחירתה של רוח הקודש במועמד המתאים.

לאור זאת, יש לתהות כיצד יכול אפיפיור לפרוש מתפקידו, שהרי לא יתכן כי האל בחר במועמד שאינו ראוי למשרה. למזלו של האפיפיור הנוכחי, ישנו תקדים אחד להתפטרות של אפיפיור מתפקידו (בנוסף על תקדים זה, כמה אפיפיורים במהלך ימי הביניים אולצו להתפטר, אך במקרים אלו הוטל ספק בעצם התקפות של תהליך הבחירה, ורוב האפיפיורים הללו נזכרים במסורת הנוצרית כאנטי-אפיפיורים, או אפיפיורים שהיו בלתי ראויים למשרה). התקדים נוצר בסוף המאה ה-13, בעת שהאפיפיורות הייתה מוסד חזק ומשפיע הן מבחינה פוליטית והן מבחינה דתית, הרבה יותר מאשר כיום. בשל מחלוקת קשה בין הקרדינלים, נבחר לתפקיד האפיפיור מועמד פשרה, נזיר זקן מאחד מהמנזרים המבודדים שבהרי איטליה. אותו נזיר, שבחר לעצמו את השם צלסטינוס החמישי, לא היה ערוך להתמודד עם התככים והמזימות הפוליטיות שאפיינו את חצר האפיפיור בתקופה ההיא, וחפץ לוותר על התפקיד.

לשם כך, נאלצו הקרדינלים לבצע שינוי בחוק הכנסייתי, שלא איפשר התפטרות של אפיפיור לפני כן. שינוי זה בוצע למרות הסתייגותם של רבים מאנשי הכנסייה, שהיו מודעים לבעיה העקרונית-דתית ברעיון של התפטרות אפיפיור. הסעיף המאפשר התפטרות של אפיפיור נותר חלק מהחוק הכנסייתי עד היום, ואף כי אפיפיורים אחדים במהלך ההיסטורי שקלו להשתמש בו, אף אפיפיור עד היום לא עשה כן. לכן, ההתפטרות היא אירוע נדיר ביותר, המעלה שאלות עמוקות בתוך הכנסייה אודות התקפות והיעילות של הליך בחירת האפיפיור, שכאמור קיים כבר כמעט אלף שנים.

הכנסייה הקתולית אמנם אינה חזקה כיום כמו שהייתה במאה ה-13, אך חשוב לזכור כי האפיפיור הוא מנהיגם הרוחני של למעלה ממיליארד נוצרים קתולים ברחבי העולם, וספקות לגבי סמכותו או התאמתו לתפקידו נוגעים בנימי נפשם של המאמינים הללו.

3פרייז ברזילי

באקוט חנות – יזמות!

זמן רב שאני חושבת שלכל היזמים, ולכל מי שרוצה להתחיל ליזום יהיה מקום מכובד לתצוגה ולמכירה. נראה לי שקיבוץ וותיק, גדול, עם מגוון עשיר של יזמות כשלנו, ראוי שיהיה בו מקום בו כל אחד יוכל להציג את יצירותיו- מפעלו וכך ליהנות מפרי עמלו.

פתרון לבעיה זו אני רואה בחנות "קו לקו" שנסגרה, המהווה הזדמנות לכל היזמים ללא יוצא מין הכלל ואף למצטרפים חדשים להציג את יצירתם בשטחה שהתפנה.

אנו זקוקים לחשיבה מעמיקה ובעלת מעוף, ולקשר פורה עם מוסדות הקיבוץ בכדי לקדם פרויקט זה. ראוי שהמקום ינוהל במסגרת חוקים ברורים שיאפשרו באסיפת חברים אז נדון בכל הפרמטרים החשובים כגון: שמירה וניקיון, שימוש במבנה וכדו'. זה הזמן וזו ההזדמנות לאחד את כל היזמים, תחת מבנה החנות- שנמצא במקום כל כך בולט, להנאת תושבי הקיבוץ והלקוחות המעוניינים בתוצרתנו.

ובמיוחד זו ההזדמנות – לנו כל היזמים- להתאחד ולבקש לפעול בשטח החנות שהתפנתה!

אשמח לקבל תגובות על גבי העלון, או דרך המייל הפרטי: rutiyaari1@gmail.com

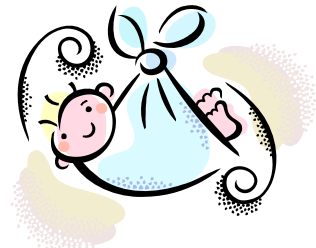
בברכת חברים, ובתקווה לעידן חדש של יזמות.

רותי יצרי

אמרים של און, אמילא ולאיתן הימן ואכלא המשפחה

מלא טוב אהואדת הנכדה- נינה

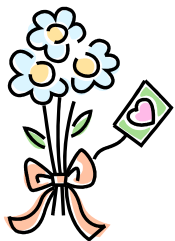
בת לציליה וסיליה הימן

אשפחה וארה דוד אסולין ואכלא המשפחה

מלא טוב אראל בר המצווה של אליה

שתלכו אהרבה נחת- קהילת סעד

ארחא כהן ואכלא המשפחה מלא טוב כפולא

אבר המצווה של אאדר

בנט של נצה ופני לאו

ואבר המצווה של שיר

בנט של אפי ואליצור כהן

אנחנו לא מנהלים הקהילה

TOY_ TA

זוכרים את טנדר הטויוטה? זה בלי האות 0 באמצע? ההוא עם ברזי ההשקיה שלנו ממחסני שלמון? ובכן כמו שנאמר: "סוף גנב- לעונש רב". נמצא הרכב, ובני דודינו מהפזורה. מה שלא ברור האם נמצאה הסחורה שפיזרו. כמו כן לא ברור האם בית המשפט ינהג לפי המשפט דלעיל, או לפי מה שקורה בדרך כלל- "סוף גנב- מקפלים את הזנב".

"מים חמים לא יוכלו לכבות את האהבה..." (שיר השירים, כמעט)

כידוע ישנו פיצוץ גדול בצנרת המים החמים בחדר האוכל, אשר על כן סגרו את הצנרת. התיקון יקר מאד (עשרות אלפי שקלים) והיינו במשא ומתן ארוך עם הביטוח, שנענה רק חלקית למימון. בינתיים נכנסנו לעונת פורים, והתיקון שיכלול הרמת ריצוף בכמה מקומות, אבק ולכלוך לא מעטים, ממש נהפוך הוא, מאלץ אותנו להמתין לשבוע שאחרי פורים. כבר סוכם עם קבלן על ביצוע מהיר של העבודה. נכון שזה מתסכל, ואף מכעיס, בעיקר אצל הספרית, אך נקווה שהציבור יסלח על אי הנוחות וירעיף על המטפלים בכך חיבה ואהבה, ולא קיתונות של רותחין.

האביב העברי בפתח

כפי שפורסם אנו מתחילים בשבוע הבא את תהליך הקבלה למועמדות של המשפחות הראשונות. עד עתה פנו אלינו 18 המשפחות הבאות- שייקו וקרן רועי, הדר ואסף סוברי, קרן ואודי בוברובסקי, אמיר ושירה כהן, חגי ושוהם קבלן, גדי וכינרת סמואל, אשר ונעמה רוטנברג, אחיה ודקלה הימן, יואב ויעל פרנקל, אריאל ועדי סאסי, מנחם וחגית בלומנטל, אפרת וטל ביליה, יצחק ונעמי רסיסטל, איתמר ושגית דניאלי, אלחנן ושיר ויינברג, ליאור וכרמית פרייד, עדי ודביר לוי, אלישבע ונחמיה וסרטיל, וכן משפחת זיו ורננה יערי (לחברות).

בנוסף לקבוצת משפחות זו, ישנן עוד מספר משפחות תושבים שנמצאות בבחינה רצינית של מהלך הצטרפות. בכוונתנו לסיים בתוך כחודשיים את הדיון למועמדות במועצה, של כל הקבוצה. (השביעיה הראשונה ברשימה תידון בישיבת המועצה בשבוע הקרוב). חברים המעוניינים להתייחס למי מהמשפחות הרשומות כאן מתבקשים לפנות למיכל, כרמל, עינב, מתוקה, גילי או עפר.

פנו אלינו גם משפחות בנים הנמצאות מחוץ לסעד- לירן ושקמה יניב, וידידיה ואמונה לנדאו. כמו כן אנו במשא ומתן עם חמש משפחות חיצוניות העושות רושם רציני מאד.

דומני שאנו בפתחה של תקופה חדשה בסעד, לה ייחלנו שנים לא מעטות, וקשה שלא להתרגש מכך. עם זאת, עלינו לזכור שעיקר המשימה עוד לפנינו, הן בקליטת משפחות אלה, הן בקליטת הבאות, הן בהיערכות התשתיות הקהילתיות הנדרשות לכך, ובעיקר במציאת הדרכים להנחיל את רוח הקהילה הכל כך מיוחדת, שאנו זוכים לחיות בה, לדור הנקלטים הבא שיגיע לשערינו. אתגר אמיתי לשנים הבאות.

חן המקום על יושביו

ענף הנוי משתדל לקדם את הטיפול בפינות שונות בגן. ניכר שיש מחשבה, השקעה, וטיפול. עדיין רב המרחק עד שנושבו לגן שלנו הזכור לטוב, אבל אנו בדרך הנכונה, ונשלח לצוות ברכת כה לחי. מצער היה לראות שהכלניות הסגולות אשר נשתלו בפינות שונות בקיבוץ, כדי להוסיף צבע, נקטפו בחלקן. חשוב לשוחח על כך עם הילדים.

מידי שבת בשבתו

על שעות שבת בצהריים, עת אנו נמים את שנתנו, כבר כתבתי לא מעט. לצערנו, הבלגן חוגג. הן במשק חי, ששם אנו שומעים לא אחת על השתוללות, הרגזת החיות, נזקים שונים, הן בכניסה לשטח בית הספר החדש, והן באזור חדר האוכל שם כבר דרך קבע מצפה לעובדי המקום, הרוגז השבועי של יום ראשון- כשניתן להיווכח בכסאות הפוכים, מלחיות שפוכות, עיתונים זרוקים, ולפעמים שבר כזה או אחר. למגינת ליבנו לא מדובר על ילד אחד או שניים. אלא על חברות ילדים המחפשות דרך להפיג את השעמום, ומצטרפים ילדי אורחים והחגיגה גדולה. כבר התרעתי על כך לא פעם שהימצאות חבורה כל כך גדולה של ילדים ללא מבוגר מסוכנת הרבה יותר מאשר נזק לרכוש או מעשה קונדס. זה יכול להיגמר במעשה לא אחראי מבחינה בטיחותית, וחלילה להגיע גם לפגיעה של אלימות, ואף שמענו על קיבוצים שבהם היו בשעות כאלה שללא השגחה, גם הטרדות מיניות. בעבר, הנהגנו מנהג יפה של תורנות הורים בשעות אלה (שעתיים למשפחה - פעם בארבעה חודשים). להפתעתי – הורים לא מוכנים לקחת אחריות. הנימוק הקבוע הוא- ש"זה עקרוני- ההורים של הילדים שעושים את כל הבלגן-ישמרו עליהם, למה, שהילד שלי כל כך רגוע, ולרוב בכלל בבית, צריך לקחת חלק בכך"? איני רוצה להתפלמס עם טענה זו. כאמור, מדובר על לא מעט ילדים. דומני שיש אחריות לכולנו למצוא את הדרך לטפל בכך. אני לא רוצה שנתעורר, אחרי... ונגיד –'חבל שלא חשבנו קודם'. אני קורא לוועדת חינוך להרים את הכפפה, (למרות שלכאורה אלה אינן שעות פעילות ואחריות ישירה של הוועדה) הן בפנייה להורים להתגייס לכך, והן במציאת סדר יום חינוכי שיקצר במקצת את זמן אפס-המעשה בשבת.

יש גלאי עשן בלי אש

הרבה כסף הושקע על מנת שנעמוד בדרישות מכבי האש - במבנה חדר האוכל, הכלבו וקומת הקרקע. יחד עם עשרות הגלאים הפזורים בשטח, הותקנה מרכזת ליד שירותי הנשים למטה, על פי דרישות ותקנים של המערכת. המיקום הנ"ל אמנם תואם את הדרישות, אך הוא בעייתי בהיותו קורץ לכל מתעסק מזדמן לגעת, לנסות, ללחוץ, וכו'. בהמשך לסעיף הקודם, ראוי להבהיר לילדינו שזה מחוץ למשחק.

עדיין קצת הקיבוץ של פעם

כידוע, החלטות השינוי מאפשרות לקבל החזרים שונים על טיפול רפואי, משקפיים, טיפולים פסיכולוגיים שונים ועוד. נבקש בשם כל המטפלים בכך- אנא, יש לברר לפני כן את מידת הזכאות אצל העוסקים במלאכה (אפשר בדיסקרטיות רבה), ולא להוציא כסף על סמך מידע לא בדוק, שאחריו יש מפח נפש כאשר מתברר, שבנסיבות שהכסף הוצא בעצם אין כלל החזר.

”קו לקו-צו לצו” (ישעיהו כז)

אכן הוצאנו צו לסגירת קו לקו. עם כל הרצון הטוב, חנות הבגדים שלנו אשר הוכרחה לעבוד בצורה מצומצמת עבור האוכלוסייה הפנימית בלבד, עדיין מותירה חוב שנתי לא קטן, למרות מאמצי רננה, לצמצם ככל הניתן. לאחר ברור פנימי נוכחנו שהצורך בחנות לצרכי פנים בסעד הוא בעיקר למצעים מגבות ומתנות לתינוקות, והלבשה תחתונה לאוכלוסייה הבוגרת. בעקבות כך בימים אלו מתבצע חיסול המלאי המחירים מפתיעים, והעברת שארית החנות לתוך 'מחסן הבגדים'.

מעתה החנות, במקומה החדש, תהיה פתוחה פעמיים בשבוע ביום שני אחה"צ מ17:00 – 18:30 וביום רביעי בבוקר מ9:00 – 10:30. החנות תהיה באחריות עדנה כרמון, והליווי הכספי והקניית באחריות המתפרות. מוצרי המתפרה שנמכרו בחנות, ימשיכו להימכר במתפרה עצמה בשעות העבודה. בהזדמנות זאת נודה מאד לרננה י', על תפעול החנות בתקופת הדמדומים, וההיערכות למתכונת החדשה. יש פרידות בחיי הקיבוץ, וזו אחת מהן. נוכל להתרפק על זכרונות נעימים מן העבר.....

משאית טיאוט

זאת לא שגיאת כתיב, ככה קוראים למשאית שמטאטה את הרחוב (בחיי... תסכלו במילון, גם אני לא האמנתי). ובכן, במסגרת העידן החדש במועצה- אחת לשבועיים תעבור אצלנו המשאית בעלת השם הזה, כדי לטאטא את הכבישים בתוך המשק. יישר כוח למחלקת התברואה במועצה. בפעם הראשונה השבוע, למען הגילוי הנאות, היא נתקעה לפני שהגיעה אלינו. בהמשך באה ועבדה סביר. אנו מאמינים שכל ההתחלות קשות, ותמיד צופים לעתיד טוב יותר..... אם לא ילך, נשנה את השם, וזה בטח יעזור....

איש את רעהו יעזורו

יש בתוכנו ציבור מבוגר אשר נדרש לא פעם לנסוע למקום זה או אחר. באין אפשרות נהיגה, ועל מנת למנוע היגררות באוטובוסים, נבקש מהנהגים למצוא דרך לפרסם את יעד הנסיעה על מנת להקל על חברינו. הדבר נכון גם לאלה שנוסעים ברכבים העומדים לרשותם, שלא דרך סידור הרכב, על ידי רישום באתר נסיעה טובה באתר סעד ויבואו על הברכה.

עבת פלומ

צופר פלומי

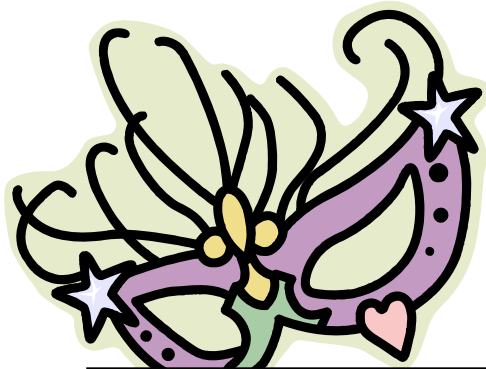
לרחל ולפניה, ליוכבד ואיזיק ולמשפחה האורחבת

מלף טוב להולדת הנכדה, הנ'נה-

עי

בת לנוצה ולדותן ברלף

ה'כונן...ה'כונן....

יריד פורים תשצ"ד פתח!!

כבכל שנה גם השנה יתקיים יריד פורים מיוחד!!!

היריד יתקיים ביום ראשון יד' אדר 24/2,

בין השעות 10:00 - 12:15,

וב12:15 תחרות תחפושות ממטטווררפפתת לכל הגילאים!!! התחפושת המקורית

והמושקעת ביותר תזכה בפרס!

השנה יהיו מספר דברים חדשים ושונים-

*דוכן פרסים שווה כמו בעבר- ברוח חדש ימינו כקדם....

(למי שלא מכיר: בכל תחנה אפשר להרוויח נקודות ואותם לפדות לפרסים בדוכן...)

*5 מתקנים חדשים- בואו לגלות בעצמכם מהם...

*הגרלה מטורפת עם פרסים שווים-

כל אחד שרוצה להיכנס להגרלה ירשם בתחנה ויחייבו אותו ב5 שקלים לכרטיס..

צ'מבלולו, פופקורן ומיני מתיקה כמובן יחכו לכם!!

טרקטור, סוסים, רכבת ועוד....

בואו בהאנ'יכט!

בהפקת: ילדי כיתה ח'-

גל ריזר, אמתי וידס, לירון שהם, גליה לנדאו, תהילה לנדאו, יובל אבן צור, יאיר סלומון,

רנן שלמה. וספיר חביביאן (אורן).